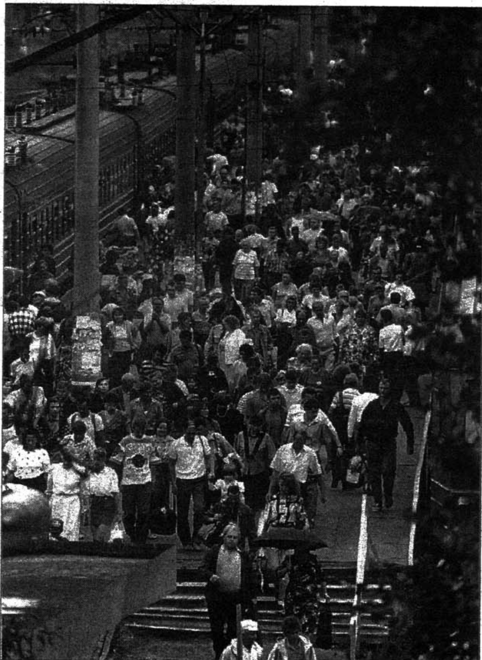
Влада - Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 178 (928) ♦ Вівторок, 20 вересня 1994 року ♦ Ціна договірна

«І знову від мене втекла остання електричка...»

Старенька пісня про електричку, яка втекла від закоханого громадянина, з часом набула іншого звучання, і тепер її пов'язують, як правило, з втраченими надіями. На пристойну заробітну плату, на нову квартиру, на заповнений продуктами холодильник...

А електричка втекла знову. Швидкість цієї абстрактної електрички навіть важко простежити Міністерству статистики. Хоч і є управління, яке контролює життєвий рівень середньостатистичного пасажира. Тому, мабуть, варто зазирнути йому в лице хоча б на пероні нашого з вами швидкоплинного і такого нелегкого життя. Якщо в лице зазирнути не вийде, бо він завжди квапиться з валізами, рюкзаками, клунками, то хоча б збоку або подивитись на нього здалеку. І згадати поета, який радив цим скористатися, щоб побачити велике, нетлінне і таке щемливо людяне.

Сергій ВЛАД.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Зустріч з представниками МВФ

Вже більш як два роки тривають діалоги між Україною та Міжнародним валютним фондом про надання кредитів Україні, які можна було б спрямувати на виведення економіки з кризи, зазначалося під час зустрічі Голови Верховної Ради України з Директором другого Європейського Департаменту Міжнародного валютного фонду Джоном Олдінгом-Смі, керівником місії МВФ на переговорах з українською урядовою стороною Пітером Хоулом та Постійним представником МВФ в Україні Лоренцом де Мілером.

На думку представників місії МВФ, з липня нинішнього року вони мають змогу спостерігати в позиціях уряду України зміну справ на краще у питаннях реформування економіки. Вона викладена у відповідній програмі українського уряду, з якою ознайомились представники місії МВФ.

Міжнародний валютний фонд, зазначив Джон Олдінг-Смі, з розумінням ставиться до ситуації в Україні, погіршення якої може мати глобальні наслідки. Про результати нинішньої поїздки, під час якої відбулися грунтовні розмови у Верховній Раді України, Мінекономіки, Національному банку, учасники місії повідомлять на засіданні Правління МВФ.

У свою чергу Олександр Мороз заявив про готовність України прийняти зауваження від МВФ, проте — зі знижкою на складність і специфіку економічної ситуації в Україні, яку обидві сторони оцінюють усе ж таки неоднаково. Він висловив упевненість, що розроблена урядом України програма реформування економіки знайде розуміння і підтримку у парламенті. А якщо з нею погодиться і МВФ, піде назустріч і Україні буде надано кредити, то нам набагато легше буде підняти виробництво.

ОЛЕКСАНДР МОРОЗ ПРИЙНЯВ ПОСЛА УГОРСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прийняв вчора Надзвичайного і Повноважного Посла Угорської Республіки Іштвана Варгу на його прохання. В ході розмови йшлося про робочий візит в Угорщину глави парламенту України, який має відбутися 26—28 вересня.

Посол передав Олександру Морозу офіційне запрошення від глави угорського парламенту. Під час візиту плануються зустрічі з керівництвом Угорської Республіки, з членами новообраного парламенту, підписання ряду спільних документів. Очікується, що в ході переговорів буде порушено і таку важливу для двох країн проблему, як забезпечення прав національних меншин. Передбачається обговорення питань економічного співробітництва, зокрема в галузі виробництва українських і угорських автобусів, поставок в Україну угорських фармацевтичних препаратів.

На зустрічі було повідомлено, що в жовтні Київ відвідає міністр економіки Угорщини, який проведе переговори про конкретне економічне співробітництво.

Продиктовано в номер

Уманському сільгоспінститутові — 150 років

У місті Умані на Черкащині відзначено 150-річчя Уманського сільськогосподарського інституту — одного з найстаріших вузів України. Десятки тисяч його випускників стали науковцями, спеціалістами сільського господарства, хліборобами-професіоналами. Серед них і черкащанин двічі Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради України Омелян Парубок.

Віднині цей навчальний заклад називатиметься Уманська сільськогосподарська академія.

В урочистостях взяли участь перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко, який, до речі, був аспірантом інституту і захистив тут кандидатську дисертацію, а також міністр сільського господарства і продовольства України Юрій Карасик.

Чернігівщина з хлібом!

Хлібороби Чернігівщини вчора успішно виконали держконтракт на продаж хліба державі. На хлібоприймальні підприємства надійшло понад 335 тисяч тонн зерна. Для потреб населення заготовлено 58 тисяч тонн пшениці, 77,3 тисячі тонн жита, 69 тисяч тонн ячменю, майже 5000 тонн гречки тощо. Вперше значно зросла у хлібозаготівлях частка фермерів — вони вже здали 8169 тонн зерна. Продаж хліба триває. Очікується підвезення на хлібоприймальні пункти ще 5000 тонн зерна.

У Вугледарі знову лихо...

Здається, останнім часом шахтарський Вугледар не оминає чорний вир біди. То на одному, то на другому вугільному підприємстві — аварії з трагічними наслідками. Минулої суботи на шахті «Південно-Донбаська» № 3 під час ремонтних робіт вибухнув під землею метан. Вогняна стихія забрала життя трьох шахтарів. Під час ліквідації наслідків аварії загинули два рятувальники. На місці працює комісія.

Досягли часткової домовленості

Як ми вже повідомляли, до Криму прибули віцепрем'єр України Євген Марчук і спеціальна комісія ВР України на чолі з головою постійної Комісії з контролю за виконанням рішень Юрієм Кармазіним. Мета їх — досконало вивчити «кримську проблему», а також примирити законодавчу (парламентську) і виконавчу (президентську) гілки державної влади півострова.

У результаті переговорного процесу досягнуто певної, але не остаточної домовленості: або нинішню Конституцію РК привести у відповідність до Конституції Української РСР, або вже почекати, коли буде прийнята Конституція України і тоді всі правові акти РК привести у відповідність до неї.

Кримські парламентарії погодилися з тим, що ВР Криму не мала права приймати Закон "Про міліцію", бо це означало насамперед розрив правового простору України. Відзначалося, що створення на півострові озброєних (міліцейських) формувань, непідзвітних центральній владі, неприпустиме.

ДУМУ — за єдність мусульман

У Києві завершив свою роботу з'їзд мусульман нашої країни, організований Духовним управлінням мусульман України (ДУМУ). Делегати, що репрезентували практично всі регіони республіки, і високі духовні особи з ряду зарубіжних країн у виступах на цьому важливому форумі висловились про необхідність подальшого укріплення довіри і взаєморозуміння між мусульманськими духовними управліннями і громадами, а також за об'єднання мусульман незалежно від їх національності.

Головний лейтмотив відвертого і змістовного діалогу на з'їзді — прагнення надавати допомогу у створенні сильної і квітучої Української держави.

Делегати засудили фундаменталізм та екстремізм в усіх його проявах.

Муфтієм України знову вибраний шейх Ахмед Тамім.

Олександр Мороз відвідав УФБ

Учора Голова Верховної Ради України О.Мороз відвідав Українську фондову біржу. У розмові з головою правління УФБ В.Оскольським йшлося за розвиток фондового ринку України, ширше залучення біржі до участі у приватизаційних процесах та ін. Тим більше, що на сьогодні УФБ володіє досить розгалуженою інфраструктурою: створено і працює 28 філій та понад 70 брокерських контор в усіх регіонах України, а такі брокерські контори, як банк «Україна», «Укрсоцбанк», мають свої дирекції та відділення у кожному адміністративному (обласному, міському та районному) центрі. «Ощадбанк» України — це ще понад 15 тисяч відділень та філій у мікрорайонах міст та селах. Отже, в процесі приватизації весь напрацьований потенціал може дуже прислужитися економіці України. О.Мороз зазначив, що це питання потребує детального вивчення, але вже сьогодні видно, що Українську фондову біржу потрібно використати належним чином.

Не союз, а спільний ринок. Поки що...

До підсумків візиту урядової делегації України в Республіку Казахстан

Протягом двох передостанніх днів минулого тижня у Республіці Казахстан працювала представницька урядова делегація України, очолювана Прем'єр-міністром Віталієм Масолом. В Алмати він зустрівся з главою уряду Казахстану Олександром Терещенком, Головою Верховної Ради Абишем Кекілбаєвим, Президентом Нурсултаном Назарбаєвим. Розмова з Президентом відбулася тет-а-тет і значно перевищила запланований регламент. Але саме на ній і було визначено, за твердженням Віталія Масола, стратегію двосторонніх відносин України й Казахстану.

Під час візиту підписано дві урядові угоди — про торгово-економічне співробітництво між Україною і Республікою Казахстан на 1995 рік і про заохочення й взаємний захист інвестицій.

По закінченні переговорів прем'єри дали прес-конференцію, на якій був присутній Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Казахстан Віктор Богатир.

Очевидно, що візит Прем'єр-міністра України в Республіку Казахстан — це реалізація політики Верховної Ради, Президента, уряду України, спрямованої на оновлення економічних зв'язків з колишніми республіками Союзу, але вже на принципово іншій основі, я сказала б — початок дальшого розвитку економіки. Але очевидне й інше: цей візит саме на часі, бо, здається, починаємо усвідомлювати, що одне без одного, без прямих економічних зв'язків не обійтися, а існування з допомогою посередників завдає непосильних витрат.

Скажімо, останнім часом ми купували казахстанські мідь, свинець, цинк, але в третіх країн, переплачуючи посередникам. А Казахстан спробував обійтися без українських локомотивів, шахтового обладнання, тракторів, спирту, створюючи власне виробництво, що виявилося непідйомним для економіки. Результат сумний: обидві країни втратили ринки збуту.

Звичайно, можна нині шукати винуватців. Уряди України й Казахстану пішли іншим шляхом — на перехідному періоді до ринкової економіки намагаються розв'язати проблему, спільну для всіх країн СНД: як торгувати, коли гроші не працюють?

Таку схему знайдено. Підписані угоди про торгово-економічне співробітництво та заохочення і взаємний захист інвестицій — стратегічні напрями в економічних відносинах України й Казахстану на найближчі два-три роки. Ці документи цікаві тим, що переводять співробітництво на постійну основу, дають можливість ширше співпрацювати державним і комерційним структурам.

Схема проста: скажімо, трактори «Південмашу» реалізовують в Казахстані за його національну валюту — тенге, а на неї закуповують продукцію, потрібну Україні. І навпаки. Існує, щоправда, проблема транспортування і тарифів, адже Україна з Казахстаном — не сусідять. Але вона розв'язана, бо постає і перед тими, хто теж перевозить свої вантажі магістралями України. До речі, незабаром між Україною і Казахстаном буде відновлено авіа- та залізничне сполучення.

На прес-конференції прем'єр-міністри Віталій Масол і Олександр Терещенко підкреслили, що підписання двосторонніх урядових угод буквально вдихне життя в економіки обох країн, адже самоізоляція — це дорога в нікуди, жодна держава не в змозі прожити без добрих відносин з сусідами. А ми й поготів, бо західні ринки для нас поки що закриті, а от втрата їх у колишніх радянських республіках — загроза реальна.

Звичайно, журналістів цікавило й таке питання, як вступ двох країн до платіжного союзу. На це Віталій Масол, зокрема, відповів: поки що рано про це говорити, бо ми ще лише на шляху до нього. А от про вступ до євразійського союзу, з ініціативою створення якого виступив Президент Назарбаєв, В.Масол висловився конкретно, пояснивши, що підтримує ідею створення спільних економічного простору й ринків, довгострокового економічного співробітництва їх учасників. Особливо за нинішньої ситуації, коли економіки України й інших держав СНД опинилися в скруті, з якої треба виходити разом.

— Нині економіка визначає політику, — підкреслив Віталій Масол. — У цивілізованих країнах погіршення економічної ситуації означає відставку політика. Колись, мабуть, і ми доживемо до таких відносин у суспільстві, а тепер треба шукати шляхів, як вистояти. Певен, що угоди, підписані в Казахстані, сприятимуть цьому.

У складі урядової делегації були представники й державних підприємств, і приватного капіталу. Генеральний директор фірми «Славутич», заступник голови правління Українського кредитного банку Богдан Губський у підписаних угодах вбачає пряму можливість для бізнесу в Казахстані, вважає, що міжурядові угоди сприятимуть такому бізнесу.

У цьому зв'язку згадалася розмова з начальником аеропорту Актюбінськ, де була коротка зупинка.

— Хай політики чубляться у своїх дебатах, — сказав він. — Але зробіть щось, щоб ми літали, бо з усіма нашими партнерами в Україні зв'язки перервано. А літати ж треба!

Валентина ПИСАНСЬКА.

Київ—Алмати—Київ.

Леонід Кравчук і Анатолій Матвієнко очолили Фонд сприяння розвитку мистецтв

Відомо, що культура, духовність суспільства найбільш вразливі у перехідний період. Саме в цей нестабільний час творці культури потребують особливої уваги, підтримки з боку держави. Відповідно до Основ законодавства України про культуру пріоритетними напрямами в цій сфері є розвиток культури української нації та національних меншин, розширення інфраструктури села, матеріальне, фінансове забезпечення закладів культури. У принципі всі ці зрушення почалися, та через економічні труднощі вони не здобули належного розвитку — згасають у трясовині матеріальних нестатків. Між тим рівень культури — зі свого боку — позитивно впливає на соціальну та політичну ситуацію в суспільстві. Тож розв'язання нагальних проблем цієї сфери без перебільшення є одним з найважливіших завдань.

Цій благородній справі покликаний служити Фонд сприяння розвитку мистецтв, створений Указом Президента України від 8 липня 1994 року. До ради Фонду увійшли відомі діячі культури, політики, представники бізнесових кіл.

Голова ради Фонду Анатолій Матвієнко провів перше засідання ради, на якому було обговорено ряд організаційних питань, зокрема затверджено перспективний план роботи. Президентом Фонду одноголосно обрано Леоніда Кравчука. Рада Фонду прийняла декларацію, яка друкується нижче.

Декларація Фонду сприяння розвитку мистецтв

В період становлення незалежної демократичної України, коли народ з надзвичайними труднощами повертає собі духовне здоров'я, коли мистецьке життя України зазнає тяжких ударів економічної кризи, а творча інтелігенція потребує всебічної підтримки, **з метою** надання допомоги закладам, підприємствам і організаціям культури за умов ринкової економіки, сприяння соціальному захистові творчих працівників і створенню організаційних та економічних засад для розвитку культурних і мистецьких процесів, формування мистецького ринку в Україні, представниками мистецтва та підприємницьких кіл за підтримки держави створено Фонд сприяння розвитку мистецтв України.

Історія України — століття надій і поневірянь, віри і розпачу, терпіння і страждань. Збереження національної самосвідомості за умов відсутності державності, порушення гармонії у спілкуванні з іншими культурами, постійних втрат інтелектуального потенціалу свідчить про життєздатність і могутні творчі сили нашого народу. Його таланти були тією лампадою духовності, яка освітлювала тернистий шлях історії України. Незалежно від державного устрою нашої Батьківщини, вони піднімали на своєму прапорі великі ідеї гуманізму, правди і добра. І навіть сьогодні, у відповідальний період історії держави, вони не мають можливості повною мірою долучитися до духовного відродження, потребують всебічної уваги. Нам, націленим у завтрашній день, не можна забути про тих, хто проніс хресним шляхом історії України духовну культуру народу, віру його і надії. Вважаємо за свій обов'язок підтримати митців похилого віку, які не в змозі без підтримки вижити за нових економічних умов. Їхня творчість є не тільки складовою частиною мистецтва України, вона виховує тих, хто сьогодні плекає поле духовного життя українського народу.

Поряд з класичними, традиційними, фольклорно-етнічними формами мистецтва, які принесли Україні всесвітню славу, з'являються нові його напрямки, народжуються нові таланти, що творять мистецтво нового часу. Розуміючи, як важко сьогодні мистецьким організаціям і багатьом талановитим митцям знайти економічну основу для реалізації своїх творчих задумів, ми зобов'язані допомогти тим, хто спрямовує свою енергію на розвиток мистецтв України, створити умови для активної діяльності прогресивних мистецьких сил нашого багатонаціонального народу.

Всупереч усім незгодам і негараздам не бідніє нива нашого життя, знову і знову дивує вона народженням нових талантів, яскравих і самобутніх особистостей. Пам'ятаючи про день завтрашній, знаючи, як легко згубити неуважно тих, хто робить перші кроки по шляху до прекрасного, ми повинні, не підміняючи собою державні інститути, допомогти творчо обдарованій молоді зайняти гідне місце в культурному процесі, бо саме від неї залежить продовження духовних традицій українського народу.

Без минулого немає майбутнього! Тому уважне ставлення до культурно-мистецької спадщини, пам'яток історії та архітектури є невід'ємною частиною культурологічної діяльності Фонду.

Ми стали на цей шлях тому, що впевнені: завдяки багатопрофільній діяльності, за певної підтримки з боку держави, підприємницьких та мистецьких кіл, Фонд сприяння розвитку мистецтв України виконає свої статутні завдання, стане своєрідною моделлю підтримки та розвитку мистецтва в суспільному організмі, консолідуючим центром у розв'язанні цілого комплексу завдань культурологічного та соціального характеру і буде працювати на авторитет України як держави, що адекватними часу засобами розвиває вітчизняні культурні традиції, демонструючи їх світові.

Ми не бачимо своєї діяльності без тісного співробітництва з мистецькими організаціями, державними підприємствами, комерційними структурами, вітчизняними та міжнародними фондами. Ми відкриті для всіх ініціатив, творчих задумів, проектів, спрямованих на розвиток мистецтв України, в ім'я зростання духовного багатства нашої держави.

Рада Фонду сприяння розвитку мистецтв України.

Микола Васильович ЛАВРУХІН

18 вересня 1994 року на сімдесятому році життя помер колишній голова виконавчого комітету Київської міської Ради народних депутатів Микола Васильович ЛАВРУХІН. Пішов із життя талановитий спеціаліст-будівельник, умілий організатор і керівник, шанована всіма людина.

М.В. Лаврухін народився 1925 року в станиці Митякінській Тарасівського району Ростовської області в сім'ї селянина.

Трудову діяльність розпочав робітником по ремонту колій на Донецькій залізниці. Після закінчення у 1947 році Ворошиловградського технікуму залізничного транспорту працював десятником, виконробом, начальником дільниці, начальником виробничо-технічного відділу, головним інженером будівельно-монтажного управління тресту «Південавтопромбуд» у місті Ворошиловграді. Закінчив вищі інженерні курси при Київському інженерно-будівельному інституті, аспірантуру при кафедрі залізобетонних конструкцій інституту. В 1957—1961 роках працював старшим інженером технічного управління Міністерства будівництва УРСР, головним спеціалістом Держбуду УРСР. З 1961 по 1963 рік — головний інженер, керуючий трестом «Буддеталь» Головкиївміськбуду. В 1963—1970 роках — завідуючий відділом будівництва і міського господарства Київського обкому Компартії України. З 1970 по 1990 рік працював першим заступником голови виконавчого комітету Київської міської Ради народних депутатів, з 1990 по 1991 рік очолював Київський міськвиконком. З 1991 року — завідуючий відділом з питань техногенно-екологічної безпеки, надзвичайних ситуацій, проектування і будівництва складних інженерних споруд Київської міської державної адміністрації.

Протягом майже 35 років Микола Васильович віддавав свої сили і знання розвитку міського господарства, різних його галузей і сфер. За його роки за його участю у місті збудовані нові житлові масиви — Троєщина, Харківський, Теремки та інші, які дали можливість сотням тисяч киян покращити свої житлові умови. Зведено багато об'єктів соціальної сфери та інженерних мереж. Закладено цілий ряд проектних рішень на перспективу.

Великий особистий внесок М.В. Лаврухіна в ліквідацію наслідків аварії на ЧАЕС, в забезпечення нормальної життєдіяльності міста в тих складних умовах.

В останні роки його зусилля були спрямовані на спорудження особливо важливих об'єктів, таких, як Південний мостовий перехід, будівництво нових станцій метрополітену, інших складних інженерних споруд.

Миколі Васильовичу завжди були притаманні самовіддане ставлення до виконання своїх обов'язків, високий професіоналізм, людяність і порядність. Він користувався незаперечним авторитетом у місті. До останньої хвилини робота і турботи міста Києва були основним змістом його життя.

За невтомну працю М.В. Лаврухін нагороджений орденами, медалями і Почесними грамотами.

Світла пам'ять про Миколу Васильовича назавжди залишиться в наших серцях.

Кучма Л.Д., Мороз О.О., Масол В.А., Косаківський Л.Г., Ткаченко О.М., Табачник Д.В., Пустовойтенко В.П., Сінько В.Д., Омельченко О.О.

У фракціях і групах Верховної Ради

Рівноправ'я починається з рівного оподаткування

Депутатська група «Реформи» підготувала до розгляду в парламенті законопроект, який стосується системи оподаткування в Україні. Один із його співавторів — виконавчий директор Українського фонду підтримки ринкових реформ Сергій ТЕРЬОХІН.

— Сергію Анатолійовичу, в парламенті циркулюють законопроекти депутатської групи «Реформи», в розроблянні яких ви берете безпосередню участь. Поговоримо про те, що стосується системи оподаткування. Тим більше що минулого тижня президія Кабміну ухвалила внести на розгляд парламенту пропозицію стягувати податок з прибутку суб'єктів господарської діяльності за ставкою 30 відсотків, на чому, власне, наполягали й ви...

— Запровадження нової ставки, втім, як і зміна форми оподаткування (пропоновано оподатковувати прибуток, а не доход підприємств і організацій), важить небагато, якщо не реформувати систему оподаткування в цілому. Вона, по суті, зводить нанівець зусилля бюджету мати перед громадськістю платоспроможний вигляд. Мало того, я стверджую, що негаразди нашої економіки значною мірою пояснюються недоліками фіскальної політики, що згубно впливає на грошову (монетарну) політику держави. В багатьох країнах основи податкової політики є конституційними нормами. Тому й депутатська група «Реформи» подає на розгляд парламенту своєрідну маленьку бюджетну конституцію, чиї принципи мають бути непорушні. Тільки в такий спосіб від прямолінійного здирництва ми здатні перейти до структурних зрушень в економіці. Я розумію, що сьогодні, за такого значного інфляційного очікування, до цього здаватися ризиковано. Та зберегти статус-кво протягом одного бюджетного року, як на мене, цілком можливо.

— І що це за принципи?

— Рівність усіх перед законом про систему оподаткування. Суб'єктів господарської діяльності держава має оподатковувати на рівних засадах, незважаючи на форму власності або фінансовий стан. Для прикладу візьмемо податок з прибутку, схвалений президією Кабміну. Ми пропонуємо виводити з-під оподаткування кошти, спрямовані на розвиток виробництва, стимулюючи цим капіталізацію прибутку та інвестиції. Заробітну плату обов'язково треба ввести в структуру собівартості. Але виходимо при цьому з преференцій (переваг), що їх нададуть і юридичним, і фізичним особам, котрі сплачують прибутковий податок. Бюджет переконав усіх, що він незугарний будівничий. Але хіба державі не вигідно, якщо людина будує приватний дім?! Ми пропонуємо видатки на будівництво цього будинку не враховувати під час стягнення прибуткового податку. Або ще приклад. Незважаючи на стрімке зростання кількості ліцеїв, приватних шкіл, у них навчаються діти, батьки яких мають доходи, скажемо так, — вищі за середні. Тим часом органи статистики до одного купона вкажуть вам, скільки бюджет щороку витрачає на кожного учня. А що, власне, заважає видавати ці кошти на руки?! Для цього ми пропонуємо ввести в обіг щось на зразок учнівських ваучерів, вартість яких також не оподатковувати в батьківських доходах. Така система застосування бюджетних преференцій була б доречна і в торгівлі медичними ліками, які безупинно «тікатимуть» з державних аптек туди, де їхня вартість вища. Те, що ми пропонуємо, не збільшує, а скорочує видаткову частину бюджету. Це по-перше. Швидко з'ясовує ступінь ефективності, скажімо, форм навчання. Адже законопроект не скасовує безкоштовної освіти. Це по-друге. А головне, надає громадянам значно ширше поле вибору й додаткові джерела для поповнення сімейних бюджетів.

— Рівність перед законом була й раніше. Уряди, проте, кожний рядок суворих правил супроводжують трьома рядками винятків з цих правил.

— На превеликий жаль. Ось вам каламбур: вищезгаданий податок на прибуток підприємств і організацій, який пропонують запровадити з 1 січня наступного року, не виняток з правила, яке ви щойно сформулювали. Бо аграрія пропонують звільнити від сплати податку на прибуток. Сільське господарство, мовляв, — пріоритетна галузь, яку дотує держава. Виходячи з цього, не зайве спитати в міністра сільського господарства і продовольства, чи надовго вистачило колгоспам його виборчого округу грошей, які вони виручили від продажу державі ячменю? Стримуючи в такий спосіб, як нині, ціни на хліб, уряд надає ведмежу послугу своїм товаровиробникам. Адже вони не розквитаються з боргами, доки не стануть самі правити ціну за власну продукцію. І торгуючи з державою в тому числі. А загалом кажучи, суперечка довкола лібералізації цін у сільському господарстві рівноцінна суперечці, хто більший патріот: уряд чи голова колгоспу з орачем. Може, тому так довго й точиться ця суперечка замість того, щоб запроваджувати ф'ючерне кредитування сільгосппродукції, акціонування переробної промисловості, страхування нового врожаю комерційними страховими компаніями тощо.

До речі, законопроект про систему оподаткування в Україні, який підготувала група «Реформи», передбачає щодо державних преференцій такий принцип: пільги мають встановлюватися щодо об'єкта, а не суб'єктів оподаткування. Якщо бажаєте зменшити податок на добавлену вартість до трьох-п'яти відсотків, як в інших країнах, то робіть це стосовно галузі, а не стосовно окремого виробника за функціональною ознакою, незважаючи на форму власності. Заразом — відведете від себе підозри у зловживаннях і корупції.

Щоб зняти будь-які непорозуміння, законопроект грунтується на нормах прямої дії і адміністративної спрощеності. Система оподаткування тим ефективніша, чим вона зрозуміліша для того, хто сплачує податки, і чим вона зручніша для того, хто їх стягує та здійснює контрольні функції. Але сьогодні для того, щоб відстежити усі баланси тільки для з'ясування, чи правильно стягували податок на добавлену вартість, треба утримувати армію податкових інспекторів. Контрольний апарат уже давно наводить на думку, що мета не виправдовує засоби: ми повинні збирати податки для забезпечення загальнодержавних потреб, а не для утримання податкових контролерів.

Одне слово, готуючи законопроект про систему оподаткування, ми прагнули змінити психологію нинішньої системи. Вона, як на долоні: фіскальний інтерес (зібрати якомога більше податків для доходної частини бюджету) і бачити суб'єктом оподаткування товаровиробника, а не споживача. Якщо фіскальний інтерес — це тактична помилка, то стягувати податки з пропозиції, а не споживання — концептуальний прорахунок.

— Ви згадали про ПДВ. Цікаво, що означає він, на ваш погляд, сьогодні?

— Те саме, що означав учора і позавчора. Податок з обороту. І ми маємо намір повернути йому справжнє ім'я і призначення.

— Ваш законопроект передбачає прогресивну шкалу оподаткування доходів громадян, чи не так? Чим вона відрізняється від нинішньої?

— Максимальна ставка податку — 40 відсотків — має застосовуватися після доходу громадянина, що перевищує 200 мінімальних зарплат. Як на мене, держава просто зобов'язана сказати своїм громадянам: «Збагачуйтесь». Боляче за свій народ, коли він поставлений на межу виживання інфляцією і безсиллям влади подолати її руйнівні наслідки. Коли поруч, у Центральній Європі, а вже і в ближньому зарубіжжі, середній заробіток громадян давно перевищує 100 доларів США на місяць. Там зрозуміли, що стримувати ціни й заробітні плати податками й тарифами — невдячна справа, бо продукція стає неконкурентоспроможною, а це призводить до втрати ринків збуту, що означає безробіття, скорочення виробництва, падіння життєвого рівня народу. Ми — на півдорозі до цього розуміння. Тому з нашим законопроектом конкуруватиме інший, який передбачатиме, що структуру собівартості продукції визначатиме Кабінет міністрів. І я не певен, що до собівартості потрапить заробітна плата як рівноцінна іншим складова видатків. І може так статися, що взагалі на розгляд парламенту потрапить законопроект «Про бюджет України», а не про «Систему оподаткування». І тоді матимемо те, що маємо.

Сергій ВЛАД.

Зима спитає

Холоди — пора героїчна?

Минулої зими енергетику України певною мірою врятували атомні електростанції. Через нестачу палива для теплових станцій АЕС замість належної третини енергії давали тоді інколи понад 40 відсотків. І це — при всіх тодішніх труднощах з ядерним паливом, збитковим продажем виробленої електроенергії, відпливом кадрів тощо. А як живеться атомним сьогодні, що їх чекає завтра? Адже минула зима не була остання...

Міністерство енергетики й електрифікації України, враховуючи пережиту скруту, почало готуватися до наступної зими заздалегідь. Наказ про це міністр В. Семенюк видав ще навесні. Запаси вугілля на складах почали зростати. Отже буде з чим зустріти холоднечу. Та з'ясувалося, що вже влітку на теплових електростанціях довелося спалювати вугілля трохи не стільки ж, як і взимку! Бо АЕС, котрі ще недавно буквально «витягли» енергетику й господарство, помітно «здали». Загальна потужність атомних блоків у країні становить 12,8 мільйона кіловат, а в останні два місяці вони дають менш як 4 мільйони. Це приблизно в півтора раза менше, ніж звичайно влітку. Далася взнаки робота в морози, коли атомній енергетиці довелося працювати майже на повну «котушку». Тож і не було часу зупиняти блоки для планових профілактичних ремонтів. Зупинили їх тільки о теплій порі року.

Загальна тривалість ремонтів енергоблоків, що їх було перенесено з першого кварталу цього року, становить 43 доби. Тобто можна вважати, що за півтора місяця один з атомних блоків не виробив жодного кіловата. Втрата помітна, але не вирішальна.

Традиційно і цілком обгрунтовано на літо заплановано значно більше ремонтів, ніж у холоди, бо в теплий час падає потреба в енергії. Чому ж спад вироблення електроенергії атомними станціями виявився нижчим від «традиційного» літнього? Причина досить банальна, не нова і, на жаль, вже теж майже традиційна для багатьох наших негараздів: немає коштів. У цьому разі — для закупівлі устаткування й оплати робіт ремонтників. Через це ремонти блоків цього року в цілому затяглися на 132 доби. А загалом атомні блоки з початку року були в ремонті... понад два роки. І це при тому, що атомники «заощадили» близько 200 діб — після обстеження парогенераторів на енергоблоках Запорізької, Південно-Української та Рівненської АЕС вони дійшли висновку, що їх поки що можна не міняти на нові.

Хоча ремонтна кампанія на АЕС наближається до кінця, для її остаточного завершення потрібно ще понад 1,6 трильйона карбованців. Та ці трильйони аж ніяк не лежать на тарілочці з голубою каймочкою.

За таких обставин не дивно, що очікувана в цьому кварталі частка атомної енергії в електричних житлах України зменшиться мало не вдвічі проти зимових 40 процентів. А у серпні АЕС дали лише 18,6 відсотка всієї електроенергії в країні.

Зазначена сума не враховує потреби АЕС на вжиття під час ремонтів запланованих заходів для підвищення безпеки та закупівлю ядерного палива. Не щезла й решта проблем, з якими атомники вже пережили останню зиму. Та попри все їхні плани на наступну зиму досить оптимістичні. До кінця року вони збираються ввести шостий блок Запорізької АЕС. На ньому вже провадять передпускові роботи. В останні три місяці цього року планують давати 34,1 процента всієї електроенергії в Україні, а після нового року — 44,8 процента. Такого ще, мабуть, не було.

До цих планів, ясна річ, треба зробити застереження: якщо все буде гаразд. І з ремонтами, і з одержанням плати за енергію, і з ядерним паливом...

За тристоронньою угодою між США, Україною і Росією передбачено постачання ядерного палива в Україну замість боєголовок з демонтованих ракет. Хоча постанову й виконують, безплатно Україна одержує тільки третину потрібного палива. Решту треба закуповувати за валюту, з якою завжди скрута. Уранову сировину, що могла б правити за плату, Росія відмовляється брати, бо для використання її у виготовленні палива вона потребує додаткового збагачення. Через це, до речі, з неабиякими проблемами зіткнулися українські уранові гірничодобувні та переробні підприємства в Жовтих Водах. Потрапила в скруту і російська паливна галузь, бо за її продукцію довго не платили ані російські, ані українські АЕС.

У цій справі можна згадати, крім росіян та українців, ще й третю сторону — американців. Це й зробив недавно в. о. міністра оборони України Валерій Шмаров. Він висловив стурбованість ходом виконання тристоронньої угоди і дорікнув саме американській стороні, бо вважає, що США ще не подали Україні обіцяної допомоги. Тож ядерне роззброєння відбувається за рахунок нашої держави.

Наприкінці вересня у Вашингтоні мають відбуватися українсько-американські переговори, під час яких обговорюватимуться питання пожвавлення ядерного роззброєння України. Мабуть, з огляду на це атомники сподіваються, що в наступні два роки Росія безплатно надаватиме ядерного палива вже понад 80 відсотків потреби України. А в перспективі, використавши можливості Східного гірничо-збагачувального комбінату в Жовтих Водах, Придніпровського хімічного заводу в Дніпропетровську та Південнотрубного заводу в Нікополі, можливе виготовлення компонентів для власних реакторних касет. Держкоматом сподівається, що вже в цьому році з участю інофірм буде проведено тендер на кращий проект щодо цього.

Проте це справа майбутнього. А попереду — зима. Вже ясно, що без «героїчних буднів» енергетиків знову не обійдеться. Хто цього разу ними хвалитиметься — атомники, як на початку року, чи їхні колеги з теплових станцій, як улітку, — сказати важко. Бо і ті й ті, без перебільшення, виснажені. Та й чи вистачить цього разу того героїзму? Про це треба подумати передовсім тим, хто його провокує, хто тримається за безглузду тарифну політику, керує валютними регулюваннями, оподаткуванням та багатьма іншими економічними питаннями, які й заганяють енергетиків у глухий кут. І не тільки енергетиків. Про які зрушення в економіці можна говорити, коли замість ринкових відносин, що дають змогу заробити, маємо умови, за яких цілі галузі працюють, вважай, задарма?

Годі чекати вирішальної допомоги від Росії, обтяженої своїми труднощами, бо колишні внутрісоюзні зв'язки луснули назавжди. Адже обслуговували вони перш за все єдиний військово-промисловий комплекс, якого вже немає. Слід дбати про встановлення принципово нових зв'язків. Так само марно розраховувати й на допомогу від Заходу, заклопотаного зовсім іншими проблемами. Отже, це той самий випадок, коли врятування потопаючого — справа рук самого потопаючого. З цього й слід виходити...

Олексій БРЕУС.

Продиктовано в номер

День Луганська — день пам'ятників і пам'яті

У день Луганська було урочисто відкрито пам'ятник Бояну — авторові «Слова о полку Ігоревім». Події у цьому творі розгорталися на берегах річки Сіверський Донець, на території сучасної Луганщини. Автор пам'ятника, встановленого перед входом до обласної бібліотеки, — заслужений скульптор країни Іван Чумак. І ще одну скульптуру в той же час було піднято на постамент. Вона зображує героя ще древнішого — Геракла, чиї подвиги теж пов'язують з нашим краєм. Автор — Юрій Чепелєв. Так чи інакше свято збентежило струни людської пам'яті: виставка музейних експонатів, що розповідали про нашу історію, фольклорне свято, театралізована програма «Вечір на подвір'ї», зустріч ветеранів війни з молоддю, виступи духових оркестрів...

Сусід сусіду допоможе

У Бєлгороді відбулася робоча зустріч профспілок агропромислового комплексу прикордонних областей України й Росії. Її учасники прийняли звернення до сільськогосподарських трудових колективів, наполягають на відновленні і розвитку взаємних зв'язків аграріїв обох країн та укладенні довгострокових договорів про економічне співробітництво.

А що там у проекті?

Національно-патріотичні сили Волині прийняли звернення до громадян області, в якому вони приєднуються до заяви демократичного об'єднання «Україна» з приводу проекту Договору між Україною і Росією, поділяють тривогу і занепокоєність за долю Української держави, вимагають від Президента, Верховної Ради і уряду України негайно оприлюднити для всенародного обговорення проект Договору з Росією.

«Остра»: від страхової компанії — до страхової групи

Страхові компанії Української фінансової групи — «Остра-Київ» і «Остра-Одеса» утворюють страхову групу «ОСТРА». Це відкриває ряд додаткових переваг їх власникам і працівникам. Приміром, група «ОСТРА» зможе охопити своєю діяльністю всі без винятку області України.
Створюється потужний внутрішній перестрахувальний пул.
Вдосконалюються сюрвейєрські мережі.
Уможливлюється введення в активну практику цілого ряду нових страхових продуктів.
У центрі Києва, на Печерську, ремонтують приміщення для страховиків.
Передбачають, що саме тут буде головний офіс групи «ОСТРА». Одначе тема новосіль цим не вичерпується: відкрито філіали компанії в Дніпропетровську, Черкасах, Павлограді. На черзі — такі ж приємні події в Севастополі, Львові.

Холера в Криму: ситуація продовжує залишатися складною

З діагнозом «холера», яку десять днів тому було виявлено в різних місцях Сімферополя та Сімферопольського району, на сьогоднішній день госпіталізовано 48 осіб. З підозрою на цю страшну хворобу до 7-ї сімферопольської лікарні, переобладнану на «холерний шпиталь», доставлено 1172 чоловіка. Перепрофільовані Гвардійська та Гурзуфська лікарні, Сімферопольський пульманологічний центр, планується перепрофілювання окремих здравниць. Від холери вже померли чотири чоловіки Як повідомив нашому кореспондентові заступник голови надзвичайної протиепідеміологічної комісії, головний санітарний лікар України В. Марієвський, ситуація продовжує залишатися надзвичайно складною.

Правління і колектив Пенсійного фонду України висловлюють глибоке і щире співчуття заступнику голови правління Цесарському Миколі Івановичу з приводу тяжкої втрати — смерті його матері

Надії Мусіївни.

Хліб у селі має бути дешевий

Факт...

Голова Запорізької обласної Ради народних депутатів В'ячеслав Похвальський своїм розпорядженням зафіксував ціну на формовий хліб з борошна першого сорту у розмірі 2600 карбованців для міста і 2400 крб. — для сільської місцевості. У зв'язку з цим підприємствам борошномельної та хлібопекарської промисловості, організаціям, що торгують хлібом, виділено дотацію. За серпень вона становила 1 мільярд 463,2 мільйона карбованців.

...і коментар В'ячеслава Похвальського:

— Ціни на печений хліб — питання політичне. Не лише для нашої області, а й для всієї України. І новообраному Президентові, і новим парламенту та Кабінетові міністрів все-таки, як кажуть, Бог не посприяв.

Та як би там не було, а забезпечити хліб і паливо на зиму — наш найперший обов'язок. Нині ми майже повністю заготовили для районних котелень необхідну кількість мазуту. Замість рідкого пічного палива, якого майже немає, будемо використовувати солярку. Дуже важка спадщина дісталась нам з вугіллям. На перше липня всього 12,7 відсотка дворів із 354 тисяч, яким для опалення необхідне вугілля, змогли його придбати. Популістська пільгова ціна в 48 тисяч, встановлена попереднім урядом, не дає змоги нам знайти необхідну дотацію. А після першого серпня, у зв'язку з введенням коефіцієнта 1,63 на ціну за вугілля, для цього потрібно 400 мільярдів. На поточному ж рахунку сьогодні маємо 2 мільярди...

Питання стоїть нині так: або вугілля буде по вищій ціні (концерн «Запоріжпаливо» уклав договори з шахтарями на 85 відсотків необхідної кількості), або ми залишимось без нього. Я зондував настрої людей стосовно цієї проблеми, і вони згодні брати 1,5 тонни сортового вугілля й по 300—400 тисяч карбованців. Рішення про це приймемо на засіданні виконкому обласної Ради, але обов'язково визначимо ту частину людей, для яких навіть 48 тисяч велика ціна. Для приблизно 30—35 тисяч чоловік постараємось виділити дотацію з місцевих бюджетів.

Так, ми йдемо на непопулярний крок. Ось чому нам хотілося зробити щось натомість. І ми пішли на те, щоб утримати ціну на хліб у міських магазинах, а в селі, де його вирощують, де досі все було проти здорового глузду (бо паляниця коштувала дорожче), хліб став дешевшим. Нехай поки що на 200 купонів, але це — принциповий крок!

Я розумію, що в багатьох колективних господарствах подбали про власні пекарні і залишать якесь збіжжя, щоб мати паляницю з гарного борошна. Але ж є загал людей, який не користується цим.

Ми вважаємо, селянин не на словах, а на ділі має відчути державну турботу. У цьому ж контексті йдеться про створення Фонду підтримки агропромислового комплексу. Виконавчий комітет обласної Ради підтримав ініціативу запоріжсталівців. У них уже є чимало послідовників — і завод «Дніпроспецсталь», і абразивний та алюмінієвий комбінати... Скажу також, що промисловий директорат обіцяє посприяти в закупівлі засобів захисту рослин. Це своєрідний подарунок, а точніше — повернення боргу селу. Бо, як і я, більшість керівників промислових гігантів вважає, що відродження України почнеться з відродження села. І якщо ми візьмемося належним чином не за ферми, не за чорноземи, а допомагатимемо людям, які там працюють...

Я не говорю про радикальні зміни. І невеличкими кроками можна ситуацію поліпшувати.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Фотовікно

І це теж — кохання...

Фото Олександра КРЕМКА.

Одним дефіцитом стане менше

Пружинні ресори для легкових автомобілів уже цього року випускатиме Донецький металургійний завод. Сучасні технологію та обладнання завод придбав у німецької фірми «Хойзер». Зараз на підприємстві повним ходом йдуть монтажні роботи на лакофарбовій дільниці, закладають фундаменти під обладнання, завершують налагодження системи штучного клімату в цеху. Будівельні організації готуються здати побутовий корпус.

Нині, крім основної продукції, металургійне підприємство випускає тонкостінні труби та меблеві гарнітури.

Невже інтелектуалів більше не годуватимуть обіцянками?

«Це реальна можливість впливати на процеси духовного відродження, годувати наших інтелектуалів не обіцянками, а надати їм реальну матеріальну підтримку», — так оцінив заступник голови Львівського облвиконкому Юрій Зима державно-громадський доброчинний фонд соціокультурних ініціатив. Його засновниками, крім облвиконкому, виявили бажання стати ще 36 юридичних осіб.

Основними напрямками діяльності фонду є: розв'язання проблеми медикаментозного забезпечення, збереження й примноження культурних та історичних пам'яток, матеріальна підтримка спілок, розвиток фізичної культури та спорту.

Особливу увагу фонд приділятиме становленню та зростанню обдарованої молоді.

«Classic-прем'єр» — шанс для молодих талантів

Нова програма Українського телебачення «Classic-прем'єр» репрезентуватиме найкращих молодих музикантів, співаків, котрі здобули творчі перемоги на конкурсах різноманітного рангу. Дебют програми відбудеться 27 вересня у Палаці культури «Україна», а побачить її багатомільйонна телеглядацька аудиторія.

Народження цього важливого каналу для популяризації нашої талановитої творчої молоді, яка здебільшого після здобуття лауреатських звань залишається у напівзабутті, стало можливим завдяки зусиллям багатьох. Зокрема, ідею тележурналістки Тетяни Міленіної підтримали Міністерство культури, центр "Український дім", спонсор — Ощадбанк України, інформаційний спонсор — газета «Всеукраинские ведомости». «Classic-прем'єр» виходитиме в ефір кожних два місяці.

Мужність

Нічні постріли на Слобідці

Щойно опубліковано президентський Указ про нагородження Почесним знаком Президента України міліціонера патрульно-постової служби Ленінського райвідділу внутрішніх справ міста Одеси Сергія Юрійовича Ядова (посмертно). Як сказано в документі, — «за вірність присязі, мужність, сміливість і рішучі дії, виявлені під час затримання озброєного злочинця».

Ось деякі подробиці того, що сталося. Нічної пори, о пів на першу, на одній з трамвайних зупинок 15-го маршруту, що пролягає по околиці міста — Слобідці, злочинець напав на двох перехожих: обстріляв їх з газового пістолета, завдав тяжких травм. Зачувши крики, на місце події вихопилося кілька мешканців поблизького будинку, ще один перехожий. Бандит спрямував було на них пістолет — уже не газовий, а справжній, бойовий. Та побачив, що сюди ж біжать міліціонери (вони охороняли неподалік один з об'єктів), — і почав утікати через сквер, до вулиці Ювілейної, на ходу відкривши вогонь по тих, хто його переслідував. Одна з куль влучила сержанту Сергію Ядову в живіт, та він, будучи тяжко пораненим, — де тільки взяв сили й волю! — не припиняв переслідування, послав кілька куль навздогін бандитові. І одна з них таки влучила в того, хоча сам Сергій упав, непритомний. У злочинця, який помер через десять хвилин після поранення, вилучили пістолет Макарова, патрони до нього, газовий пістолет імпортного виробництва, чорну маску з прорізами для очей — цілий бандитський «арсенал».

Сергія Ядова, а також постраждалих від рук бандита, було доставлено до лікарні. Сержанта помістили в реанімаційну палату, лікарі робили все, щоб врятувати йому життя. Коли знадобилася кров для переливання, то тут же на це відгукнулися товариші Сергія по службі, а після того, як про нічну пригоду повідомило місцеве телебачення, — й просто мешканці міста. Поранення, однак, було надто тяжке, зусилля медиків, допомога донорів результатів не дали — сержант Сергій Ядов помер. Йому було 23 роки, в міліції служив лиш другий рік, але за цей час уже п'ять разів його заохочувало командування за затримання небезпечних злочинців, умілі дії за складних обставин.

І тепер ось — президентський Указ, розпорядження мера міста про виділення сім'ї загиблого 20 мільйонів карбованців, рішення редколегії газети "Вечерняя Одесса" про нагородження С.Ядова почесною премією «Рицар обов'язку»... Невелика, зрозуміло, втіха для рідних і близьких людини, яка загинула, та все ж у їхньому горі отака увага, добре слово про Сергія, матеріальна допомога не зайві.

Георгій ВОРОТНЮК.

На VI том Грушевського

Шакірянов Михайло — 100 тисяч крб., Кириченко Олекса — 100 тисяч крб., Щегельський Дмитро —100 тисяч крб... Всього понад п'ятнадцять мільйонів карбованців уже зібрано на 6-й том «Історії України-Руси» дванадцятитомного видання творів першого президента України Михайла Грушевського, що виходить у видавництві «Наукова думка». Кошти від курсня «Майдан» Козацького товариства Києвщини на майдані Незалежності столиці України збирає татарин Михайло Шакірянов. Соромно, звичайно, що наша держава настільки бідна, що не може фінансувати видання творів свого вірного сина. І тому для бажаючих зробити добровільні пожертвування на черговий том Михайла Грушевського називаємо рахунок в Укрбанку «Відродження»: № 70161140/700242, МФО 300421. До речі, як і в V томі видання, в наступному будуть надруковані всі прізвища благодійників та їхня сума внеску у благородну справу відродження і повернення наших історичних цінностей.

Олекса ВАЩЕНКО.

Безплатний сир — тільки в мишоловці

Співробітництво

Попри те, що Україна — незалежна держава, вона й досі практично не має власної комп'ютерної мережі, а послуговується російським Релком (продукцією приватної фірми, створеної на базі Інституту атомної енергії ім. І. Курчатова), і переважна більшість інформації за межі СНД проходить через московські вузли зв'язку.

Відставання України від Європи та Америки в розвитку інфраструктури комунікацій стало притчею во язицех. Бракує навіть телефонів, які нормально працювали б, а розвинених комп'ютерних мереж і поготів. Тільки цього року Представництво ООН в Україні виділило кошти на створення однієї такої — академічної (для зв'язку між інститутами, бібліотеками, науковими організаціями). Нова мережа — Інтернет, який поєднує 69 країн з усіх континентів, — гарантуватиме безплатне міжнародне підключення. Його користувачі зможуть послуговуватися електронними бібліотеками, виданнями, методами пошуку інформації — такими, як gopher, archie, Mosaic тощо.

Сьогодні Україна має вихід до Інтернету тільки через польську наукову мережу NASK. З часом до неї підключать модеми Верховної Ради, і, нарешті, розмови наших парламентаріїв не підслуховуватимуть московські вуха. Окрім того, програма Представництва ООН планує встановити супутниковий канал. Одне слово, світ чекає на нас з відкритими обіймами.

Але... важкувато швидко їхати дорогою з однобічним рухом. Тим паче, коли цей рух — зустрічний. А саме така ситуація зі створенням інфраструктури зв'язку склалася на сьогодні в Україні. Практичне самоусунення нашої держави від цієї проблеми інакше, ніж саботаж, і не назвеш. 1992 року було прийнято Державну комплексну програму розвитку систем зв'язку, що мала спиратися на закупівлю і впровадження іноземного устаткування, проте не передбачала впровадження сучасних інформаційних сервісів і виходу України до світового інформаційного простору. Програму «Система зв'язку» Державного комітету з питань розвитку науки й технологій (ДКНТ), створену ще 1993 року, досі не затверджено. Цікаво, що протягом року роблять працівники цієї поважної організації? Затримання з прийняттям програми фактично відкидає координаційну роль ДКНТ у формуванні державної науково-технічної політики, зокрема і в сфері інвестицій. Так, проектом програми передбачено створення науково-освітньої мережі України, що мала б свої центри у Києві, Харкові, Донецьку, Дніпропетровську, Севастополі, Львові, Одесі.

Згідно з проектом українська академічна мережа відкидає будь-яке комерційне використання. Послуги надавали б безплатно, або за дуже низьку плату. Основні витрати погоджуються взяти на себе Міжнародний науковий фонд Сороса, NATO Scientific Council тощо. Окрім того, візьмись ми за справу негайно — вже за два роки мали б результат.

Тим часом комерційні фірми часу не втрачають. Українська UUCP-мережа вже зуміла забезпечити зв'язок своїм абонентам. Погоджується обслуговувати й вузи, але за додаткову плату.

Хто дійде до фінішу перший, кому належатиме інформаційний простір України — комерційним організаціям чи державі, — запитання поки що без відповіді. Кому платитимуть вузи — фірмам чи державі? Зрозуміло, всім хочеться мати безплатний вихід до Інтернету. Та варто позбутися ілюзій. ДКНТ його не гарантує. Безплатний сир буває тільки в мишоловці... Але як пахне!

Леся ДУБОВА, співробітниця Представництва ООН в Україні.

Коротко

Стипендія імені Манфреда Вернера

Вшановуючи пам'ять Генерального секретаря НАТО Манфреда Вернера, Міністерство закордонних справ Великобританії заснувало стипендію на честь цього видатного міжнародного діяча.

Відтепер її щорічно надаватимуть військовому чи цивільному діячеві з країни, що є учасницею натовської програми «Партнерство заради миру». Стипендіатові надаватимуть можливість прослухати навчальний курс чи в Королівському коледжі оборони, чи в одному з престижних військових закладів Великобританії — Кренвелі, Кембелі або Гриніджі.

Усі витрати переймає на себе англійське зовнішньополітичне відомство. Першого стипендіата оголосять уже в листопаді. Ця ініціатива має сприяти налагодженню контактів з державами на схід від НАТО, учасниками «Партнерства».

На короткій нозі

Щоб українська статистика раптом чогось не залишила поза увагою і завжди була на рівні світових стандартів, Федеральне статистичне відомство Німеччини (ФСВН) надає підтримку Мінстату України.

Так, у рамках німецької консультативної програми у Києві відбувся семінар на тему «Класифікація галузей економіки та товарів, а також їх використання у міжнародній практиці». У ньому взяли участь співробітники головного статистичного центру, їхні колеги з областей. Цей захід — частина великомасштабної програми співробітництва ФСВН і Мінстату України.

Нарешті примирилися...

Представники п'яти країн, колишніх учасниць Кримської війни, зібралися 14 вересня у Севастополі, щоб відзначити 140-річчя з дня її початку. На запрошення голови Севастопольської міськради Віктора Семенова приїхали делегації з Франції, Італії, Росії, Туреччини та Великобританії.

Британську делегацію очолили їхні Королівські Високості Герцогиня та Герцог (двоюрідний брат її Величності Королеви Єлизавети II) Глостерські.

Гості поклали вінок на воду Балаклавської затоки в пам'ять про тих, хто загинув на морі в ту війну.

Особистості

Той, хто впіймав фортуну

У кожного свої стосунки із примхливою фортуною. Чому до одних вона більш приязна, ніж до інших? Як досягти її прихильності? Як упіймати свій шанс? Сотні мільйонів людей у всьому світі шукають відповіді на ці запитання.

А от 31-річний Ентоні Роббінс з Каліфорнії, якого ви бачите на знімку, вважає, що знайшов на них відповіді. І охоче ділиться досвідом, «як упіймати птаха щастя». Звичайно, не задарма. Вартість участі у одноденному семінарі «Зустріч із долею» — 170 доларів для кожного слухача, а двотижнева навчальна програма на Гаваях коштує тим, хто прагне прихилити фортуну до себе, вже 5 тисяч доларів.

Американська преса не без підстав називає Роббінса «каліфорнійським гуру»: його лекції мають таку шалену популярність, що забезпечують Ентоні 50 мільйонів доларів річного доходу. Про те, що сам підприємливий каліфорнієць свою долю «спіймав», красномовно свідчить його шикарний замок, розкішні лімузини та власний вертоліт.

Фото з журналу «Тайм».

«ФАРМАХІМ» ХВОРОБУ ПРОЖЕНЕ

Українське багатопрофільне науково-виробниче фармацевтичне підприємство «СЄБ—Фармація» «відкрило» для нас краплі Береша, першим здійснивши невеличку поставку цього препарату. Нині краплі Береша можна придбати в більшості з аптек, бо за два роки в Україні створено ще й спільне підприємство «Київ—Береш», яке виробляє цей препарат.

Але це не єдині ліки, поставку яких здійснює «СЄБ— Фармація». Директор підприємства Валерій Орешков розповів, що аптеки «СЄБ—Фармація» реалізовують препарати болгарського виробництва, виготовлювані відомим усім концерном «Фармахім», велику кількість угорських, словенських, французьких, швейцарських. Особливо ж популярні ліки від «Фармахіму», які було кудись зникли.

Запитала про це в директора «СЄБ—Фармація» Валерія Орешкова.

— «Фармахім» недавно повернувся в Україну, — пояснив Валерій Іванович. — Нині поставки надходять регулярно. Адже люди звикли до ліків з цією маркою. І коли в аптеках пропонують аналоги карсилу, баралгіну чи аналгіну, то ми шукаємо звичних для себе препаратів.

— А які ліки від «Фармахіму» пропонує «СЄБ—Фармація» сьогодні?

— Це — велика група антибіотиків з широким спектром впливу на грампозитивні і грамнегативні мікроорганізми.

Скажімо, для тих, хто страждає на інфекції дихальних шляхів, септицемії, інфіковані опіки, перитоніти, ендокардити, просто незамінний препарат цефезалін. Рятуватися від стрептококів, паличок дифтерії, менінгококів, сальмонели, шигели, а також при захворюваннях сечової системи, хронічному й гострому остеомієліті, інших інфекціях та гнійних інфекціях шкіри можна цефалексином, якого маємо в достатній кількості.

До цієї групи належать і цефалотин, гентаміцин сульфат.

Пропонуємо також препарати, застосовувані в стоматології. Це — марасловин, полімінерол, які мають у своїй основі відвари трав.

І, звичайно ж, такі популярні гепатропні лікарські засоби, як відомі всім карсил, альмагель, а також протизапальні — бенальгін, темпальгін.

З інших груп препаратів «СЄБ—Фармація» пропонує фуросемід, спазмолгон, троксевазин, циннарезин.

Придбати їх можна як уроздріб, так і оптом в аптеках за адресами: Київ-1, Хрещатик, 2, «Український дім», тел.: 229-09-97; Київ-10, Кловський узвіз, 13-А, тел.: 291-48-50.

Телефони для оптових поставок: 294-87-83; 291-49-48; 293-29-78.

Продиктовано в номер

Якби я не був кубинцем, хотів би стати українцем

Це зізнання Надзвичайного і Повноважного Посла Республіки Куба в Україні Діохенеса Ернандеса Асторги підсумувало його чотирирічну дипломатичну службу в нашій державі. З нагоди повернення на батьківщину посла прийняв Голова Верховної Ради України Олександр Мороз. Під час зустрічі Д. Асторга сказав, що вважає себе щасливою людиною, що працював в нашій державі, що зміг безпосередньо взяти участь у кубинській програмі «Чорнобиль», завдяки якій більш як 13 тисяч українських дітей оздоровилися на Кубі. Кубинський дипломат від імені керівництва парламенту Куби запросив О. Мороза відвідати їхню країну з метою розвитку міжпарламентських зв'язків. У свою чергу О.Мороз висловив сподівання, що на наступній Генеральній Асамблеї ООН Україні вдасться порушити питання про запровадження режиму сприяння всім країнам, зокрема і Кубі. «Найближчі роки мають пройти під знаком вирівнювання можливостей, що дало б змогу уповні використати внутрішні потенціали країн світу», — наголосив глава українського парламенту.

Буржуазному блокові доведеться потіснитися

До влади у Швеції повернуться соціал-демократи. Відповідно до попередніх підрахунків голосів за підсумками парламентських виборів, що відбулися минулої неділі, значного успіху на них досягла Соціал-демократична робітнича партія Швеції /СДРПШ/. Вона набрала 45,4 відсотка голосів. Тепер соціал-демократи випереджують партії буржуазного блоку і невдовзі сформують уряд.

З опозиціонерами не цяцькатися

З опозицією у Чечні має бути покінчено «у найближчі дні». Таке завдання поставив перед силовими структурами Президент Чеченської Республіки Дж. Дудаєв на засіданні ради безпеки. На його думку, більшість населення підтримує не опозиціонерів, а нинішню владу. Дж. Дудаєв заявив, що його прихильники «не опустяться до диверсій, терактів, насилля над мирними жителями». Водночас він наказав розстрілювати на місці всіх, хто «прийде в республіку в масках чи з масками».

Дружні настанови наступникові

Найбільша фракція в латвійському парламенті — Латвійський шлях — запропонувала на пост нового прем'єр-міністра М.Гайла. Екс-прем'єр В.Біркавс сказав, що надзвичайно важливими для нового уряду будуть фінансова сфера,безпека держави, а також освіта та наука. Новий кандидат на главу уряду заявив про своє бажання підписати договір про співробітництво з політичним об'єднанням землеробів для формування уряду і визначення економічних пріоритетів. До цього землероби були основними опонентами правлячого Латвійського шляху. М.Гайл запросив екс-прем'єра В.Біркавса на пост міністра закордонних справ.

Не витримали нерви

Угоду про самоусунення від влади і передачу її мирним шляхом законно обраному Президентові Аристиду досягнуто між американською адміністрацією та гаїтянськими військовими правителями. Проте, заявив Президент США Б.Клінтон, незважаючи на згоду гаїтянських військових добровільно віддати владу, війська США все одно висадяться на острів у складі міжнаціональних сил. Такий крок має забезпечити виконання умов досягнутої угоди. З такою заявою Президент Сполучених Штатів виступив після завершення в Порт-о-Пренсі переговорів, які вела з гаїтянськими військовими делегація США на чолі з колишнім президентом Дж. Картером.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Газетна симфонія Придніпров'я

у виконанні «Дніпротелепрескорпорації» стає явищем суспільного життя

Мені прикро, що авторитет наших періодичних видань знецінився дужче, ніж гроші, а тиражі більшості газет змізерніли.

Чимало засобів масової інформації стали значно податливіші до тих, хто більше платить.

Що робити? З одного боку, журналістові хочеться, аби газета вижила, з іншого — як бути, коли потенційні читачі зубожіють і не мають коштів на передплату? Та ще й з'явилося чимало видань, які до пристойної журналістики не мають жодного відношення. Коли ж воно перемелеться? Як ставитися до цього процесу? Сидіти, склавши руки?

Роздуми про це й спонукали мене зустрітися з генеральним директором Дніпропетровського телерадіооб'єднання Віктором Петренком. Бо Віктор Михайлович водночас очолює й «Дніпротелепрескорпорацію», яка виникла кілька років тому, і, практично не займаючись комерційною діяльністю, видає сьогодні понад два десятки газет та журналів. За змістом, стилем і т. д. вони не схожі на вчорашні, але й на напівпорожні нововиявлені також. Це принаймні видання, котрі дійсно шукають і знаходять себе у новій і, смію запевнити, привабливій для нас іпостасі.

То насамперед я й запитав Віктора Петренка про те, навіщо «Дніпротелепрескорпорації» цей експеримент, коли за папір та друкарські послуги деруть, як з липки, а сумлінна, порядна і чесна праця журналіста майже нічого не коштує?

— Це експеримент не задля експерименту, — сказав Віктор Михайлович, — а швидше продумана політика об'єднання засобів масової інформації, аби не просто вижити, а вижити з честю, зберігши і все краще, досі надбане українською пресою, і прискіпливо та вибагливо відібрати й нове для нас, що таки мусимо запозичувати із світової практики четвертої влади.

— Але все ж найперша проблема, на жаль, — вижити?

— Згоден, бо від дійсності нікуди подітися. Засоби масової інформації, які у свій час доклали немало зусиль для руйнування вчорашньої системи, у новій суверенній і демократичній державі виявилися не захищеними від стихії дикого ринку. Щось подібне, очевидно, й мало відбуватися, оскільки далеко не все з минулого витримувало випробування теперішніми вимогами. Але ж не в таких масштабах! І не так жорстоко. От пресі і довелося кланятися або тим, хто уже з великими грошима, або самим заробляти на порнографії чи ще на чомусь сумнівному, або таки спробувати вціліти за рахунок високого професіоналізму та здорового глузду. Далеко не всі пішли останнім, третім шляхом, а ми обрали саме його. Наша мета — щоб вижити, якщо хочете, і щоб не зіпсувати кращі творчі кадри, щоб не пропали кращі традиції. І «Дніпротелепрескорпорація» уже має багатообіцяючі набутки.

Корпорація не просто існує три роки, а згуртувала фахівців друкованого слова, дає змогу реалізувати їм свої здібності та ідеї, забезпечувати більшменш пристойні умови для життя і діяльності. Ми починали з нуля, а сьогодні видаємо «обойму» газет та журналів.

— Знаю ваші видання, хорошої думки про них, належу до тих, хто вважає за честь в них співробітничати, хоч бачу й недоліки та «недотяжки». Одначе два десятки нових видань — хіба цим нині здивуєш?

— По-перше, ми не ставили собі за мету когось дивувати. А по-друге, уникаючи комерційно-рекламних устремлінь і не розмінюючись на дешевенькі «приправи», ми створили таку мережу періодичних видань, поєднаних спільною стратегією та орієнтацією на відповідальне осмислення дійсності і відповідальну інформаційну місію, якої в жодному іншому регіоні України дійсно немає. Це політична газета «Альтернатива», соціально-економічний вісник «Кур'єр», «Ділові контакти», газета для ділових людей республіки «Своє дело», яка виходить з додатком «Фермер», аграрне «Перевесло», будівельна «Зодчий», юридична газета «Держава і право» та військово-патріотична «Народ і армія», екологічний вісник «Дніпро-Славутич», літературно-публіцистичний щомісячник «Борисфен», історико-краєзнавчий альманах «Козацтво», науково-популярний медичний журнал «Діабетик», сатиричний часопис «Носоріг».

У них різні тиражі — від чотирьох до шести десятків тисяч, різна періодичність — тижневики, місячники, квартальник. Одні поширюються в області, інші — в Придніпров'ї чи всій республіці, треті — в СНД, четверті читають навіть у США та Канаді. Але поміж них не знайдете поверхових або непристойних. Ці видання прагнуть послідовно вникати в реформаторські процеси, допомагати тим, хто здійснює реформи і в місті, і на селі, формувати нове мислення і нову психологію найширших верств населення. Вони чесні й відверті, водночас полемічні в аналізі перебігу подій, висвітлюють весь наявний нині в суспільстві спектр думок і переконань, намагаються бути максимально об'єктивними. Я не берусь запевняти, що наші видання довершені і ледве не взірцеві, але вони явно знаходять свого читача, заповнюють певні інформаційні і публіцистичні ніші чи витісняють з них аморфні та невиразні замінники газет і користуються визнанням. Причому і в державних владних структурах, і серед політичних діячів, і в ділових колах, і серед широкого загалу.

— Ви не кажете, що видання «Дніпротелепрескорпорації» переважно збиткові...

— Читач не в змозі сплатити за рентабельне видання. Тому ми не цураємося фінансової допомоги, але приймаємо її винятково від авторитетних організацій, господарських і державних структур. Нас підтримують у міністерствах оборони, охорони здоров'я, природи, інших відомствах України. Допомагають чимало підприємств і фірм Дніпропетровської, Запорізької, Херсонської та інших областей. І це та допомога, яка взаємовигідна — коли четверта влада зі своїми можливостями і повноваженнями виступає партнером спонсорів.

Наша газетно-журнальна продукція — водночас і випробувально-навчальний полігон для студентів відділення журналістики Дніпропетровського держуніверситету. Погодьтеся, що важливо не прогавити і молоді кадри, які прийдуть на зміну нинішнім журналістам. Бо вже сьогодні бракує вибагливих, серйозних газетярів, хіба ні? А наші юнаки і дівчата, стажуючись спочатку в обласній студентській газеті «Студкейс», поступово прилучаються до випуску решти видань.

І чи не головне: два десятки нинішніх газет — лише сходинки піраміди, вершиною якої стає інформаційно-аналітичний тижневик «Регіон». Він почав виходити як масова газета для Придніпров'я і Донбасу, що в перспективі буде республіканською. Уже формується кореспондентська мережа в областях, столицях держав ближнього і дальнього зарубіжжя, в тому числі і Західної Європи. Президент України своїм Указом матеріально підтримав пресу. Цей правильний крок і нам допоможе.

— Не можу не запитати: а навіщо вам, керівнику чималого телерадіооб'єднання, увесь цей клопіт?

— Корпорація і її видання — це можливість сповна реалізувати і потенціал колег, і власний, можливість об'єднати, підтримати в наш нелегкий час працівників пера, мікрофона, телекамери.

— Кілька слів, будь ласка, про зміни на Дніпропетровському телебаченні, адже ви першими в Україні почали виходити зі своїми програмами на канал «Останкіно».

— Мене найбільше дивує, що нас знову на цей канал не пускають. Ще більше дивує, що Українське телебачення не використовує можливості останкінського каналу, який мають змогу дивитися у всіх без винятку куточках республіки. Наша присутність на цьому каналі необхідна в інтересах держави, щоб канал «Останкіно» був міждержавним не лише задля географічного поширення телесигналу, а й заради ширшого і об'єктивнішого висвітлення життя України, її устремлінь і прагнень. Українські телекомпанії мають бути господарями у вітчизняному телефірі і активно впливати на формування єдиного інформаційного простору.

Інтерв'ю взяв
Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Слово має ескадрилья,

яка доводить свою унікальність

Військо

На чернівецький корпункт «Голосу України» завітала група офіцерів і ветеранів окремої топографічної ескадрильї, що дислокується на Буковині. А привела їх сюди стурбованість, і не тільки своєю долею, бо Міністерство оборони України прийняло рішення про розформування цього підрозділу й передання його технічних засобів та особового складу в розпорядження Ніжинського авіаційного розвідувального полку.

Одразу уточнимо: ескадрилья вважає такий крок за невиважений та поспішний. І має на це ряд аргументів, до яких, як на мене, варто було б прислухатися відповідальним особам з Міноборони.

Про ці аргументи скажемо нижче. А для початку подамо бодай короткі відомості про ескадрилью. Сформовано її 30 березня 1944 року для виконання аерофотознімальних робіт військового та цивільного призначення. Літуни ескадрильї ще встигли понюхати гіркого пороху війни. Ними здійснено десятки ризикованих вильотів для фотографування бойових позицій ворога.

1946 року ескадрилья з Харківщини передислокується в Чернівці, де продовжує базуватися і донині.

Куди тільки не кидало командування військових фотографів: до Середньої Азії, Закавказзя, Сибіру, на Крайню Північ, до Карелії, а то й далі, за межі колишнього Союзу — до НДР, Румунії, Монголії, Албанії... Не кажучи вже про Україну, яку ескадрилья обслуговує постійно. У багатьох ситуаціях топографи мимоволі ставали першопрохідцями. Уже на початку війни в Афганістані вони зробили сотні обльотів цієї країни, щоб полегшити просування так званого обмеженого контингенту радянських військ.

Першими пролетіли чернівецькі аерофотографи і над розтрощеним блоком Чорнобильської АЕС. І поклали на стіл урядової комісії знімок пекельного об'єкта, зроблений з висоти пташиного польоту.

І ось біографія цього військового підрозділу може обірватися. Міністерство оборони України, обгрунтовуючи своє рішення, стверджує, що такий крок цілком виправданий: ескадрилья є далекорозвідувальним підрозділом, і сам Бог велів їй бути у складі Ніжинського авіаційного розвідувального полку.

«Ми не згідні з таким висновком, — написали у своєму листі до «Голосу України» літуни ескадрильї. — Просто чиновники з Міноборони не вникли належним чином у ситуацію. Вони вчепилися за назву і твердять своє. Насправді, ця назва вже давно застаріла. Наші літаки аж ніяк не придатні за своїми характеристиками для здійснення далекорозвідувальних цілей, а лише для виконання аерофотознімальних робіт».

Міноборони стверджує також, що ескадрилья не в змозі матеріально утримувати себе — для цього їй треба робити значні фінансові «ін'єкції». Але ось, що кажуть з цього приводу чернівецькі аерофотографи: «Попит на наші послуги великий. До нас постійно звертаються по допомогу землевпорядні організації України. Вони просять виконати топографічні зйомки місцевості. Лише цих замовлень нам вистачить, аби вижити за теперішньої економічної скрути. З наших послуг готові скористатися в Чехії, Болгарії, Югославії. До речі, в Європі немає такого підрозділу, як наш. Отже, коло наших потенційних замовників доволі широке. Таким чином ми змогли б забезпечувати своєю працею значні валютні надходження, бо є свого роду монополістами в аерофотографуванні.

Велику вигоду мав би наш підрозділ, уклавши угоду на співробітництво з Головним управлінням геодезії і картографії. Ми готові повністю забезпечувати його матеріалом для створення карт України, окремих районів, демаркації Державного кордону...»

Торік до командування ес[кад]рильї звернулися фахівці Головного управління геодезії і картографії та Інституту геодезії з проханням виконати аерофотозйомку Путильського, Вижницького і Кельменецького районів Чернівецької області. Певна річ, за солідну плату. Але командування 14-ої повітряної армії (ескадрилья перебуває в її підпорядкуванні) не дало згоди.

Розчаровані замовники взялися самотужки виконувати топографічну зйомку. Горами та долами ходять з теодолітами десятки геодезистів, летять на вітер великі кошти. Ця робота через чиюсь безвідповідальність розтягнеться на два-три р[оки]. А ескадрилья могла б виконати [її] за дві-три години. Вловлюєте різницю?

Сумна перспектива чекає на чернівецький підрозділ в результаті його злиття з авіаційним полком. Найстрашніше — розбіжаться спеціалісти, які роками відшліфовували свою майстерність. Кілька літ, приміром, триває підготовка тямущого штурмана. Не менше часу йде і для навчання фахівців з обробляння фотоматеріалів.

Може статися так, що єдина в Україні (та й на терені СНД) аерофотографічна ескадрилья через чиюсь недалекоглядність кане в Лету... Щоб запобігти цьому, її командування пропонує, перепідпорядкувати ескадрилью Кабінетові Міністрів України. Такий унікальний підрозділ украй потрібний для народного господарства.

А що, може, й справді варто [при]слухатися?

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

* * *

Зрозуміло, що армія України поступово скорочується до оптимальної кількості людей і техніки. А такі процеси не відбуваються безболісно, їх супроводжують і реорганізації, і перепідпорядкування. Але трапляється, що разом з водою виплюпують і немовля. Чи не так і в даному разі? Чи не слід сім разів відміряти, перш ніж?..

Але можна і так зрозуміти: офіцери звикли служити в окремій ескадрильї. А це посади, звання ледь не на рівні полку. І раптом ставати ординарною ескадрильєю?

Чи, може, все ж переважає отой інтерес, який герой відомого фільму виразив так: «За державу прикро». Давайте подумаємо. З підрахунками. Якщо та ескадрилья справді може заробляти кошти і є унікальним підрозділом, то...

Указ Президента України

ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ ПОЗАШТАТНИХ РАДНИКІВ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

З метою забезпечення підготовки рішень з питань проведення науково обгрунтованої економічної політики **постановляю:**

Призначити позаштатними радниками Президента України з питань економічної політики:

БОРОДЮКА Володимира Михайловича — директора Національного інституту економічних програм АН України, доктора економічних наук, члена-кореспондента АН України

ГЕЄЦЯ Валерія Михайловича — завідуючого відділом Інституту економіки АН України, члена-кореспондента АН України, доктора економічних наук, професора

МІРОШНИКОВА Петра Володимировича — голову правління акціонерного банку «Інко», голову Київського банківського союзу

МИХАЛЕВИЧА Володимира Сергійовича — директора Інституту кібернетики імені В.М.Глушкова АН України, академіка АН України, доктора математичних наук

ПАХОМОВА Юрія Миколайовича — директора Інституту світової економіки та міжнародних відносин АН України, академіка АН України, доктора економічних наук

ПАСХАВЕРА Олександра Івановича — президента Асоціації консалтингових фірм України, кандидата економічних наук

ПИНЗЕНИКА Віктора Михайловича — народного депутата України, доктора економічних наук

САБЛУКА Петра Трохимовича — директора Інституту аграрної економіки, академіка Української аграрної академії наук, доктора економічних наук

ЧЕРЕВАНЯ Володимира Павловича — генерального директора Міжнародного інституту підприємництва та ринкових відносин, академіка Академії інженерних наук, доктора економічних наук.

Президент України Л. КУЧМА.

м.Київ, 13 вересня 1994 року.

ШИНЫ

Для всех видов транспортных средств

Отгрузка вагонными нормами по ж/д
Самовывоз со склада в Днепропетровске
Доставка за счет заказчика автотранспортом

БОЛЕЕ 50 НАИМЕНОВАНИЙ ГРУЗОВЫХ И ЛЕГКОВЫХ ШИН

АКТ

Факс: (0562) 474 527, 474 521
Тел. (0562) 474 527, 465 515, 465 596
Телетайп: 143218 ЗАРЯ
Тх 127409 KVANT

ДЛЯ АВТОБУСОВ И ДОРОЖНО-СТРОИТЕЛЬНЫХ МАШИН · ДЛЯ СЕЛЬХОЗТЕХНИКИ И САМОЛЕТОВ · ДЛЯ ТАКОСВАЛОВ И МОТОЦИКЛОВ · ЛЮБЫЕ ШИНЫ СПЕЦИАЛЬНОГО НАЗНАЧЕНИЯ

ВАША ГАРАНТИЯ - наш 3-х летний опыт работы на рынке!

Наш р/с № 467616 в "Южкомбанке" г. Днепропетровска, МФО 305266

ТОМПО

2000 образцов итальянской мебели: кухни, гостиные, спальни, сантехника и др.

Доставка и установка, услуги дизайнера

ВАМ ДОСТАТОЧНО ЗАПЛАТИТЬ - ВСЕ ОСТАЛЬНОЕ МЫ СДЕЛАЕМ САМИ

МЫ БЫЛИ ПЕРВЫМИ И ОСТАЁМСЯ ЛУЧШИМИ!

Железнодорожное шоссе, 41, тел.: 294 81 81, факс: 269 87 18

Что такое рояль "ЭСТОНИЯ"?

- Приятный тембр, хорошие игротехнические и звуковые качества.
- Более 200-летний опыт эстонских мастеров.
- Материалы и узлы от лучших фирм мира.
- Экспорт в 70 разных стран мира.
- Баланс цены и качества.

С нашими экспонатами вы можете познакомиться на международной выставке,

INTERNATIONAL EXHIBITION KIEVSKIE KONTRAKTY KIEV Ukraine 30.09...04.10.1994

которая будет проходить с 30.09 по 04.10.94 г. по адресу : г. Киев, ул. Большая Житомирская, 33. (с 10.00 до 17.00)

Телефон для справок (044) 446 8375.
Наш адрес: EE0004 Таллинн, ул. Кунгла, 41, тел/факс (0142) 441 841, (0146) 313 293.

Canon

Canon NP1215(A3)
Canon FC-330(A4)
картриджи E16
тонер NP-G1

лазерные принтеры, картриджи HP LJ, платы памяти, сканеры

HEWLETT PACKARD

СВЧ-печи (17-34л, гриль), фритюрницы кухонные комбайны, электрочайники кофеварки, фильтры, кофемолки фены, утюги пылесосы

Moulinex

телефаксы
компьютеры
защитные экраны
калькуляторы

"Система-К"

Осуществляем контрактные поставки
бульв. Дружбы Народов, 14, (044)269-14-66, 269-87-12

Криворожский суриковый завод производит и отгружает:

эмали и краски

марок ПФ—115, ПФ—133 и МА—15, МА—25 разных цветов /белый, черный, голубой, зеленый, желтый, серый и т.д./

Отпускаем также эмаль для пола ПФ—266, грунтовку ГФ— 021, тальк молотый, сурик сухой железный, спички.

Адрес: 324055, г. Кривой Рог, п/о 55. Телетайп 106104 СУРИК. Р/с 602602 в Дзержинском отд. ПИБ г. Кривого Рога МФО 305330. Тел./факс (0564) 71-23-18, 71-23- 04, 71-12-82, 71-73-22, 29-29-95.

Государственное производственное объединение «Проэкс» реализует со склада в Днепропетровске пиломатериалы хвойных пород:

шпалы железнодорожные широкой колеи (непропитанные);
брус;
доску обрезную и необрезную 25—60 мм;
срубы дачных домиков из калиброванных бревен ∅ 140 мм;
ульи, тару плодоовощную.

Изготавливает и реализует из древесины хвойных пород:

доску для пола;
рейку, плинтус, обналичник;
дверные блоки ДГ-21—9; 21—10;
наборы кухонной мебели из массивной древесины.

Принимает заказы на изготовление столярных изделий для строящихся объектов.
Наш адрес: 320070, г. Днепропетровск, пр. К. Маркса, 60, ком. 529, 532; телефоны: (0562) 45-21-32, 44-06-23, 45-33-90; телефакс: (0562) 44-06-23.

Концерн «Этносон» принимает заказы на изготовление и поставку:

кранов башенных г/п 10 и 16 т;
кранов козловых г/п 12,5 т;
автогидроподъемников 18 и 22 м;
кузовов металлических на ГАЗ-53;
насосов центробежных типа «К», в т.ч. фекальных и химических.
Реализуем микроавтобус «Ситроен» либо обменяем на РАФ.

г. Харьков, ул. Мироносицкая, 63.(0572)-470-120, 432-745.

Станкостроительная фирма «Станколес» производит и реализует:

— станок комбинированный универсальный деревообрабатывающий СДК—1 и токарную приставку;
— ленточно-шлифовальный станок ЛШС—2500;
— патроны сверлильные до ∅ 10 мм и ∅ 16 мм;
— пилы дисковые отрезные по дереву ∅ 320 мм;
— пилы рамные плоские L=1250 мм;
— металлорежущий инструмент в ассортименте;
— лес круглый сосновый, столярные изделия по заказу;
— петли оконные, дверные 70.110.40., завертки врезные.

Форма оплаты: любая.

Адрес: 253121, г.Киев-121, ул. Горловская 226/228. Тел.(044) 556-72-54.

Реализуем со склада в г. Киеве:

— сепараторы-сливкоотделители ОС-Б (1т/ч), ОС2Т-3 (5т/ч), ОС-2Д-500 и другие;
— сепараторы пивные;
— станки токарные IН65, I6K40, МК60-56, IK62, IM-63 и др.;
— станки фрезерные 6Т83, 6Т82Г и др.;
— пастеризаторы ОКЛ-10, ПТУ-10, ОК2Н-5;
— ножницы гильотинные НК3418;
— прессы однокривошипные 25 тонн усилия.

тел. (044) 552-97-82, 552-92-83, 552-96-74.

Согласно определению Арбитражного суда Житомирской области по делу № 17 «Б» от 26.07.1994 г. возбуждено дело о банкротстве Дочернего предприятия «Харимпекс ИНЦ УА» (юридический адрес: г. Житомир, ул. Киевская, 9, р/счет № 609872 в Житомирском региональном управлении Проминвестбанка, МФО 311056, г. Житомир, Новый бульвар, 5).

Арбитражный суд Житомирской области принимает заявления кредиторов и санаторов в течение месяца со дня публикации этого объявления по адресу: 262001, г. Житомир, пл. Советов, 12.

Фирма «Ятрань» реализует пишущие машинки с любыми шрифтами

Телефоны:
в Киеве (044) 412-16-70;
в Черкассах (0472) 47-43-22;
в Глухове Сумской обл. (05444) 2-51-74;
в Чернигове (04622) 7-36-72.

Подшипники ГПЗ–1, 2, 3, 8, 15, 18, 20

по ценам производителя

постоянно на складе широкий ассортимент подшипников на сельхозтехнику, автотранспорт и оборудование
поставка в кратчайшие сроки крупногабаритных, мелкосерийных и специальных подшипников
размеры партии — любые
форма расчетов — предоплата, аккредитив, бартерные операции.
заключаем долгосрочные договоры с гибкой системой взаиморасчетов на обслуживание предприятий в течение квартала, года
ожидаемые поступления — подшипники ГПЗ-9, 23

Компания «ДИС» 310140 г. Харьков, а/я 1674.
Тел. (0572) 23-78-49; 23-78-83; 23-71-51. Факс (0572) 23-71-51.

Арбітражний суд м. Києва порушив справу № 14/168 про банкрутство МП «Фірма Укрбудресурси» (м. Київ, вул. М. Раскової, 23, р/рахунок № 2609110 у Старокиївському відділенні «Промінвестбанку»).

Просимо кредиторів та можливих санаторів у місячний строк з дня публікації цього оголошення звертатися за адресою: 252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 24.

Арбитражный суд Кировоградской области (г. Кировоград, ул. Луначарского, дом 29) возбудил дело № 728/7 от 31.08.1994 г. о банкротстве Малого частного предприятия «СПАРТА» — директор Ритор Борис Александрович, ул. К.Либкнехта, дом 8-44, р/с 1468493 в областной дирекции «Укрсоцбанк» г. Кировограда, МФО 323293.

Цель этого объявления — выявить всех кредиторов малого частного предприятия «СПАРТА», а также возможных санаторов.

СП «РАГУС»

постоянно продает со склада в Киеве:

— ткань вафельную полотенечную (набивной рисунок) шир. 85 см — цена 29000 крб.
— фланель суровая шир. 106 см — цена 31000 крб.
— ткань льняную простынную шир. 150 — цена 65000 крб.

Тел. (044) 295-61-21, 296-35-98.
Факс (044) 295-95-91.

Арбітражний суд Черкаської області (м.Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справу №1508/5 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «КОБЗАР».

Адреса боржника: м.Сміла Черкаської області, вул.Північно-вокзальна, 10; рахунок № 000467507 у Смілянському відділенні АК АПБ «УКРАЇНА».

З пошти

До 50-річчя визволення України

ГРУДЬМИ НА АМБРАЗУРУ

В роки Великої Вітчизняної війни наші воїни проявляли масовий героїзм. Серед їхніх подвигів були особливі, коли солдати у найкритичніші хвилини бою, щоб врятувати товаришів від вогню гітлерівців, своїми грудьми закривали амбразури ворожих вогневих точок. Цих героїв з 1943 року називали матросовцями.

Історична література подає майже 350 імен таких героїв, із них більше 50 — уродженців України. Майже 50 воїнів — уродженців інших республік — здійснили такі подвиги на землі України. Більшість героїв, які закривали своїм тілом ворожі амбразури, загинула. Живими залишилося тільки шестеро, з них четверо — з України.

Першим матросовцем — громадянином нашої республіки був Герасименко Іван Савович з села Знам'янка Дніпропетровської області. 29 січня 1942 року біля Новгорода разом з росіянами Леонтієм Арсентійовичем Черемновим і Олександром Семеновичем Красиловим в нічному бою вони кинулися на амбразури трьох дзотів, чим врятували товаришів, по яких гітлерівці били з кулеметів. Подібний груповий подвиг в боях під Сталінградом 18 серпня 1942 року здійснили Петро Лаврентійович Гутченко з Донеччини і Олександр Антонович Покальчук із Житомирщини, які своїми тілами закрили амбразури одного дзоту.

9 травня 1944 року на підступах до Севастополя під час штурму висоти наступаючим червоноармійцям перегородив шлях вогонь ворожого дзоту. Рядовий Олександр Абрамович Удодов (родом із Донеччини) підібрався до нього і закидав гранатами. Ворожий кулемет змовк, підрозділ піднявся в атаку. Але фашисти знову відкрили вогонь. Тоді Удодов, залишившись без гранат, закрив амбразуру своїм тілом. Кулемет замовк назавжди. Натхненні подвигом свого товариша, бійці стрімким кидком заволоділи висотою.

Після тяжкого поранення Удодов вилікувався і продовжував бити ворога аж до Перемоги.

...Липень 1944 року. Підрозділу було наказано вибити гітлерівців з одного з сіл на Івано-Франківщині (тоді Станіславщина). Але фашистські дзоти не дають наступати піхоті. Дзот, що був у центрі ворожої оборони, примусив бійців залягти. До нього і поповз гвардії рядовий Майборський з автоматом і зв'язкою гранат. Гітлерівці запримітили сміливця і відкрили по ньому вогонь, перебили ногу. У цю мить Майборський швидко поповз до дзоту і собою закрив дуло кулемета. Солдати зняли його з амбразури і обережно поклали на землю, политу його кров'ю. Але Володимир Петрович Майборський не здався смерті, вижив. Вже в шпиталі він прочитав Указ Президії Верховної Ради СРСР про те, що удостоєний звання Героя Радянського Союзу.

З когорти тих, хто у Велику Вітчизняну своїм тілом закрив амбразуру ворожого дзоту, — уродженець Кременця, що на Тернопільщині, гвардії сержант Тов'є Хаймович Райз. Згідно з архівними документами, він вважався загиблим. В нагородному листі говориться: «...18 жовтня 1944 року в бою за висоту у Східній Пруссії товариш Райз, долаючи вогневий опір противника, поповз на знищення фашистського доту. Райз своїм тілом закрив амбразуру і цим забезпечив успіх бою. Товариш Райз, діставши 18 кульових поранень, героїчно загинув».

Але Райз вижив. Ось що він згодом розповідав: «Я встав і кинувся до доту. Притиснувся до амбразури, навалився на ствол кулемета. Що було далі — не знаю, знепритомнів. Кажуть, полк пішов вперед, а мене підібрали санітари іншої частини і відправили до шпиталю. Своїм життям я зобов'язаний лікарям, які зробили, здається, неможливе...»

Наймолодший із героїв — Анатолій Комар з Донеччини. Йому було 15 років, коли 24 листопада 1943 року грудьми своїми він закрив ворожий кулемет в бою біля села Онуфріївки Кіровоградської області.

А найстарший — уродженець міста Атремівська Донецької області Кондратьєв Леонтій Васильович. Йому було майже п'ятдесят років, коли в жовтні 1942 року біля Туапсе закрив ворожу амбразуру. Кондратьєв був тяжко поранений, довго лежав у шпиталі, потім знову — фронт, де загинув у квітні 1943 року.

23 квітня 1945 року під час боїв на вулицях Берліна закрив ворожу амбразуру Архип Самійович Маніта з Кіровоградщини. І, мабуть, останнім із синів України, який пішов назустріч смерті, був Володимир Прокопович Бульба з Чернігівської області. Це сталося 18 серпня 1945 року під час штурму Хайларського укріпленого району в Маньчжурії.

На превеликий жаль, подвиги цих героїв були оцінені неоднозначно. Герасименко, Черемнов, Красилов, Удодов, Майборський, Кондратьєв і Маніта були удостоєні високого звання Героя Радянського Союзу. Гутченко і Покальчук — нагороджені орденами Леніна; Комар і Бульба — орденами Вітчизняної війни І ступеня, а Райз — орденом Слави III ступеня. Яків Богдан із Київської області посмертно був нагороджений медаллю «За відвагу». А такі герої, як, наприклад, Семен Григоросуло із Луганської області, Микола Лаптєв із Харківщини, Яків Пилипенко із Полтавщини, взагалі не одержали ніяких нагород. Уже багато років тому разом з іншими громадянами я звернувся до тодішнього Голови Президії Верховної Ради СРСР з пропозицією про нагородження усіх відомих на той час воїнів, подвиги яких були зовсім не відзначені або одержали низьку оцінку. Але люди, які відзначали себе найвищими нагородами, відмовили.

Тому я тепер звертаюся до керівництва незалежної України з такою пропозицією: встановити найвищу відзнаку (чи ряд відзнак) України за воєнні подвиги і нагородити нею всіх уродженців України та громадян, які здійснили подвиги на українській землі.

Ярослав БРАНЬКО,
член Українського товариства охорони пам'яток історії та культури.

Вінниця.

Календар «Голосу України»

СВІЧКА, ЯКА СВІТИЛА ВСІМ

20 вересня 1929 року народився відомий український письменник і правозахисник Іван Світличний

До нього приходили, наче за благословенням. Адже всі виросли у світі, де все, що не є прямим велінням начальства, ніби не дозволено. Страшно людям виходити за окреслене коло. А ну ж стане товариш вовк і грізно спитає: «Хто велів?», «Що ти за птиця?».

А тут Світличний з іншим законом — що не заборонене, те дозволене — взявся людей виводити в люди, спокійно походжаючи між колючооких сердитого вовка і вовчуків.

Вовк мав якусь рацію, коли запідозрював тих молодих, що приходили зі своїми рукописами до Світличного. Адже нормою було оббивати пороги редакцій, вгадувати, «що зараз піде», — і друкуватися за всяку ціну. Василь Симоненко приїжджав із Черкас з іншою метою — він шукав найвимогливіших критиків, щоб почути їхню думку про свої твори, які до друку не підуть. Самотній і замкнутий в собі Борис Мамайсур взагалі не писав такого, що приймали тоді до друку. Василь Стус потребував духовного мікроклімату. Словом, у Світличних завжди було людно — і їхня кімната завжди підслуховувалася, що саме по собі вже вказувало усім розважливим на «злочинну» діяльність Світличного.

А діяльність була. Можна тільки гадати, коли він встигав влаштовувати зустрічі, опікуватися молодими і записувати їх на магнітофон, писати літературно-критичні статті, займатися лексикографією, перекладати Беранже і Мопассана, майструвати дерев'яні полиці і шафи, читати самвидав та роздавати його іншим.

За своє подвижницьке життя Іван Світличний був двічі заарештований (1965-го і 1972-го), відбув присуджені йому 12 років і повернувся до своєї домівки по Уманській, 32 (де нині мала би бути меморіальна дошка) глибоким інвалідом. Завдяки зусиллям своєї на рідкість самовідданої дружини Леоніди Павлівни він був доглянутий найважчої пори свого інвалідного життя аж до дня відходу — 25 жовтня 1992 року.

Завдяки її ж зусиллям, а також сестри Надії, вийшла його перша в Україні книжка «Серце для куль і для рим» (1990 р.). Невдовзі виходить друга його книга під назвою «У мене — тільки слово».

Пізній читач може познайомитися зі спадщиною людини, яка розсівала щедрість своєї душі і слово її лягало на душу іншим. Слово Світличного було переважно мовлене. Написати він зміг мало порівняно з тим, що він зробив, що він посіяв.

Премії до Світличного прийшли також пізно. Якщо премію Василя Стуса у 1989 році він зустрів з усмішкою радості, то Шевченківська премія присуджена вже посмертно. Але ця премія об'єднала імена двох Світличних — Івана та його сестри Надії. Вони справді разом творили атмосферу праці і морального опору, якщо об'єднати їхні томи кримінальної справи, яку нині їхні ж судді визнали громадсько корисною і з кримінального боку зовсім невинною, — то вийде томів за п'ятдесят.

Отже, перший приблизний підсумок: дві книги плюс п'ятдесят томів, на основі яких можна писати історію культурно-громадського руху в Україні 60-х — 70-х років.

Зберемо всі квіти з різних закутків України і не тільки України, де його знають і пам'ятають, від усіх, хто виніс світло з хати Світличних і пішов світити сам. Хай його іменням нагадує всім н... євангельську істину: «Не запалюють світильника, щоб поставити його під посудину, але на свічник, — і світить він усім у домі. Отак ваше світло нехай світить перед людьми...»

Євген СВЕРСТЮК.

Спорт

Відгомін лункої перемоги

Чемпіонат країни з футболу. 9-й тур.

Торпедо — Карпати. 1:2. 6000 глядачів. Євтушок, 2 (0:1), Валенко, 15 (0:2), Ралюченко, 41, з пенальті (1:2). **Евіс — Кривбас. 0:1.** 8000. Ніченко, 63 (0:1). **Кремінь — Прикарпаття. 2:0.** 6000. Ратній, 69 (1:0), Остроушко, 81 (2:0). **Нива (Тернопіль) — Шахтар. 2:1.** 12300. Хромей, 9(1:0), Рудницький, 23, з пенальті (2:0), Біличенко, 73 (2:1). **Нива (Вінниця) — Таврія. 1:3.** 4000. Гайдаш, 10 (0:1), Гайдаш, 14 (0:2), Гайдаржі, 52, з пенальті (1:2), Махонін, 87 (1:3). **Темп — Дніпро. 0:1.** 15000. Фінкель, 45 (0:1). **Зоря-МАЛС — Металург. 2:1.** 5000. Пацхверія, 2 (1:0), Гридюшко, 8 (2:0), Полтавець, 75 (2:1). **Верес — Динамо. 1:2.** 9000. Ковалець, 3 (0:1), Свистунов, 32 (1:1), Джишкаріані, 59 (1:2). Динамівці виступали в такому складі: Воробйов, Лужний, Леженцев, Ващук, Хомин, Шаран, Ковалець, Михайленко, Ребров, Шкапенко, Леоненко. На заміну виходили Мізін та Джишкаріані.

Першої поразки, виступаючи в Тернополі, зазнав «Шахтар». Причому господарі весь час були активною стороною, і вже в середині першого тайму вели — 2:0.

З цієї невдачі швиденько скористалися динамівці, які в гостях взяли гору над «Вересом». Знову вгадав із замінами Йожеф Сабо. Переможний гол у ворота рівненців провів Михайло Джишкаріані.

А спортивна Європа продовжує обговорювати події в турнірі Ліги чемпіонів. І перемогу київського «Динамо» над російським «Спартаком» з Москви вважають чи не за найкрасивішу.

— Це був захоплюючий двобій, — сказав мені в телефонній розмові шеф-редактор німецького тижневика «Кікер» Карл-Гайнц Гайман. — Як у найкращі роки динамівців за часів Лобановського. До речі, пан Валерій разом із Михайлом Ошемковим та Володимиром Веремєєвим побували у мене в гостині, в Нюрнберзі. Адже вони, як відомо, очолюють тепер національну збірну Кувейту і зі своїми підопічними проводили тренувальний збір у Німеччині. Так от, повертаючись до матчу «Спартак» — «Динамо», то його наступного дня повторювали кілька каналів німецького телебачення. А канал «Євроспорт» також кілька разів частував футбольних гурманів найяскравішими епізодами з київського спектаклю.

Пан Гайман дуже цікавився подробицями перемоги українського чемпіона, розповів, що керівництво мюнхенської «Баварії» не на жарт стривожене помітним відродженням київського «Динамо». Зрозуміло, що після невдачі в Парижі мюнхенці старатимуться реабілітуватися вдома в другому поєдинку 28 вересня. Однак настрій в баварському футбольному таборі помітно погіршився. І винний у цьому український чемпіон — наступний суперник «Баварії».

А в самій Україні також продовжують згадувати події минулої середи, радіти за свою найсильнішу команду. Люди отримали справжнє свято і вдячні за це динамівським футболістам. На адресу клубу надходять сотні вітальних листів і телеграм. Подібну кореспонденцію отримує і «Голос України». Пропонуємо вашій увазі лише одну з телеграм. Її надіслав наш постійний читач ...бровольський з міста Свердловськ... що на Луганщині: «Президенту Кучмі, Голові Верховної Ради Морозу, Прем'єр-міністру Масолу. Нехай на переговорах з Москвою Вас надихає подвиг київського «Динамо», яке продемонструвало невичерпність могутнього духу українського народу»... Коментарі, гадаю, зайві.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Першість країни. Третя ліга. 7-й тур. Фетровик — Хутровик — 1:2, Сула — Авангард (Жидачів) — 6:0, Вагонобудівник (Кременчук) — ФК ЛАЗ — 1:1, Система-Борекс — Керамік — 0:2, Авангард (Ровеньки) — Трансімпекс — 2:0, Вагонобудівник (Стаханов) — Нива — 1:0, Оскол — Дністер — 4:0, Шахтар — Лада — 5:0, Металург — Дністровець — 5:0, Торпедо — Таврія — 1:0.

«Динамо» запрошує друзів

Керівництво, гравці, тренери акціонерного товариства «Футбольний клуб «Динамо-Київ» запрошують своїх вірних друзів на велике свято, яке розпочнеться 24 вересня в Палаці культури «Україна» о 18.00. Футболістам вручать золоті медалі чемпіонів країни. А потім буде великий концерт, серед учасників якого популярні українські та зарубіжні артисти: творчі колективи театрів імені Франка, «Золоті ворота», «Арт-обстріл», ансамбль народного танцю України, дует «Кролики», зірки українського балету, популярні виконавці — Йосип Кобзон, Олександр Малінін, Лариса Доліна, Юрій Антонов, Юхим Шифрін, Ян Арлазоров.

Лише результати

Футбол. Кубок України. 1/16 фіналу. Перший етап. ЦСКА (Київ) — «Борисфен» (Бориспіль) — 1:3. Як нам стало відомо, бориспільський клуб очолив Михайло Фоменко.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. Жінки. Динамо (Київ) — Сталь (Дніпропетровськ) — 122:41. Чоловіки. Київ-Баскет — ЦСК Меркурій — 102:88, Будівельник — Нафтохім-Олександрія — 118:71.

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 391035.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311178.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».